Administrative Offenses of December 7, 1984]. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady URSR*. 1984. № 51, art. 1122. [in Ukr.].

12. Rezvorovych, K. R., Yunin, O. S., Kruhlova, O. O. ta in. (2019). Finansovo-ekonomichna bezpeka: teoretyko-pravovi aspekty [Financial and economic security: theoretical and legal aspects] : navch. posibnyk. Dnipro : Vydavets′ Bila K. O., 195 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Vitaliy Kozin. Administrative and financial-legal liability as types of legal liability for offenses in budget area. The article deals with the study of legal issues of differentiation of administrative and financial-legal liability as types of legal liability for offenses in the public sector.

The purpose of the article is to determine the legal nature of legal liability in the public sector, in particular, to distinguish between the concepts of administrative and financial and legal liability for budget offenses.

It has been noted that the legislative changes that have taken place in Ukraine since independence allow us to talk about financial and legal liability as an independent type of legal liability. In addition, the Institute of financial law is currently in its infancy, which means that there are problems that require legislative elaboration. However, in the legal literature, there is a point of view that its legal nature is administrative and legal in nature, and financial and legal liability is a type of administrative liability.

The article states that a budget violation is a committed violation of budget legislation, other normative legal acts regulating Budget legal relations, and contracts on the basis of which funds are provided from the budget, the action or omission of a financial body, the main administrator of budget funds, the administrator of budget funds, the recipient of budget funds, for the commission of which the Budget code of Ukraine provides for the use of budget enforcement measures. Budget enforcement measures for committing a budget violation are applied by the financial authorities and Treasury bodies of Ukraine (officials) on the basis of a notification from the state financial control body.

The author has concluded that financial and legal liability in the public sector is an independent type of legal liability. The main criterion that indicates the independence of financial and legal responsibility is the independence of financial law, as well as the specifics of the subject and method of legal regulation of financial law.

Keywords: *administrative liability, financial and legal liability, budget legislation, budget offense, budget area.*

УДК 342.951
DOI: 10.31733/2078-3566-2021-4-215-221

Вікторія ПАРХЕТА©
аспірант
(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

У статті на виконання завдань дослідження з'ясовано теоретико-правові наукові позиції щодо розуміння поняття «публічного адміністрування», розкрито сутність та зміст публічного адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури. Наведено ознаки, що зумовлюють необхідність та доцільність регулювання публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні нормами адміністративного права.

Ключові слова: *публічне адміністрування, дорожня інфраструктура, сфера дорожньої інфраструктури, публічне адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури.*

Постановка проблеми. В Україні регулювання відносин у сфері діяльності автомобільного транспорту належить до пріоритетних напрямів внутрішньої політики держави. Створення правових стимулів щодо розвитку автомобільної транспортної системи є одним з основних резервів підвищення добробуту суспільства, його

© В. Пархета, 2021
ORCID iD: https://orcid.org/ 0000-0003-2774-4790
k_appad@dduvs.in.ua

економічного потенціалу відповідно до напрямів розвитку держави, закріплених Конституцією. Розвиток автомобільного транспорту та інших засобів комунікації визначає не тільки структуризацію економічного простору держави, тобто екстенсивний процес економічного росту, але й якісне вдосконалення економіки, тобто процес інтенсивного росту, відповідно функціонування транспорту стає найважливішим фактором розвитку економіки, суспільства в цілому.

Також ефективне функціонування автомобільного транспорту має забезпечуватись належною дорожньою інфраструктурою, що крім автомобільних доріг має включати інженерні мережі, державні та приватні підприємства й організації, що їх обслуговують, об'єкти (підприємства, заклади), які займаються ремонтом, будівництвом та реконструкцією, а також експлуатаційним утриманням доріг, мостів та інших дорожніх шляхів. Комплексний підхід до належного функціонування автомобільного транспорту та дорожньої інфраструктури включає також механізм публічного адміністрування в цій сфері. Потри досить поширене вживання останнім часом в правовому полі поняття «публічне адміністрування», ні законодавчого ні іншого єдиного автентичного чи доктринального тлумачення цього поняття в правовій доктрині не здійснено, що унеможливлює визначення сутнісних характеристик та його змісту, прояву та ознак у різних сферах суспільного життя.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Питання публічного адміністрування були предметом досліджень С. Вирового, А. Волкова, Н. Гавкалової, А. Гоголева, В. Корженка, Н. Мельтюхової, С. Чернова та ін. Останнім часом на теренах правової науки з'являються все більше наукових робіт, що присвячені дослідженню особливостей публічного адміністрування у різних сферах та галузях і часто в них термін «адміністрування» замінений терміном «управління», що є значно вужчим за своєю сутністю. Разом із тим, питання публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури, що останнім часом із запровадження та досить успішним втіленням програми «Велике будівництво» [1] набувають значної актуальності та потреби їх аналізу та часткового вирішення в межах наукових робіт правового спрямування, що і актуалізує тематику запропонованої нами статті.

Мета статті – з'ясувати поняття та розкрити зміст публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури. Для виконання цього завдання доречно здійснити аналіз наукових положень, що тлумачать поняття «публічне адміністрування».

Виклад основного матеріалу. Останнім часом визначено, що публічне адміністрування є міжгалузевою сферою регулювання як галузі «державного управління», так і «адміністративного права». З'ясуємо наукові позиції представників науки з державного управління та адміністративного права. Наукові позиції представників галузі державного управління полягають у такому. На думку О. Шатило «публічне адміністрування це регламентована законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на здійснення законів та інших нормативноправових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг» [2, с. 15].

Публічне адміністрування – це цілеспрямована взаємодія публічних адміністрацій із юридичними та фізичними особами з приводу забезпечення реалізації законів та виконання основних функцій: орієнтуючого планування, що визначає бажані напрями розвитку, створення правових, економічних та інших умов для реалізації інтересів учасників взаємодії, розподілу праці, кооперування та координування діяльності, а також моніторинг результатів [3, с. 77–78].

Як правильно зазначає О. Ястремська, «поняття публічне адміністрування останніми роками набуло широкого розповсюдження та передбачає надання адміністративних послуг європейського рівня шляхом впровадження у практику діяльності принципів демократичного управління» [4, с.37]. У процесі еволюціонування публічного адміністрування сформувалось три основні моделі: «Old Public Management» – класична бюрократична форма організації за М. Вебером, «New Public Management» – сукупність адміністративно-політичних стратегій реформування, в основу якої покладено переважно тлумачення адміністративної діяльності крізь призму приватної економіки (походить від теорії суспільного вибору (Public Choice) і менеджералізму) та «Good Governance» – найвищий розвиток соціально-економічної системи характеризує соціально орієнтоване управління та визначає управління на розвинених демократичних засадах [5, с.9]. Таким чином, на погляд учених із державного управління, публічне

адміністрування включає в себе відносини, що, по-перше, виникають у сфері створення та функціонування органів публічного управління; по-друге, що виникають із приводу здійснення (реалізації) ними управлінських функцій (повноважень) у тій чи іншій сфері суспільного життя.

Нижче розглянемо наукові положення щодо поняття та змісту публічного адміністрування з боку правників, передусім фахівців у сфері адміністративного права. Французькі вчені-адміністративісти вважають, що публічне адміністрування – це адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюється з метою задоволення публічного інтересу. Вони негативно відмежовують від публічного адміністрування, по-перше, юридичну діяльність, спрямовану на задоволення приватних інтересів, по-друге – законодавчу та судову діяльність держави. Класик німецького адміністративного права О. Майєр уважав, що публічне адміністрування полягає в діяльності суб'єктів публічної адміністрації, пов'язаній із виконанням виконавчих функцій. До того ж, він відмежовував від такої діяльності здійснення виконавчою владою політичних функцій. Інші німецькі адміністративісти, відзначаючи складність категорії «публічне адміністрування», виокремлюють його ознаки: організаційні – публічне адміністрування складається із сукупності суб'єктів, які переважно займаються адміністративною діяльністю, тобто застосуванням норм адміністративного права, до публічного адміністрування в організаційному сенсі не належить правотворчість, політична діяльність та правосуддя; функціональні – до публічного адміністрування належать усі види діяльності, що здійснюються суб'єктами публічної адміністрації незалежно від матеріального змісту цієї діяльності; відмежовуючи – публічним адмініструванням визнається діяльність, що знаходиться за межами законотворчості, правосуддя та політичної діяльності. Публічне адміністрування є складним видом діяльності не лише, у так би мовити, зовнішньому, а також у внутрішньому вимірі, оскільки здійснюється за допомогою численних засобів, що тягнуть різні юридичні наслідки для об'єктів адміністративного впливу [6, с. 4-5] .

Вітчизняні науковці в галузі адміністративного права, вивчаючи досвід країн так званого прогресивного та усталеного адміністративного права, до яких можна віднести Францію, Німеччину, Великобританію, надають поштовх розвитку теорії публічного адміністрування в Україні. Зокрема, Р. Мельник та В. Бевзенко в підручнику «Загальне адміністративне право» (2014) зазначають, що термін «публічне адміністрування» сьогодні застосовується переважно на теоретичному рівні та має синонім категорія «управління». Потреба заміни терміну «управління» категорією «адміністрування» пов'язана зі зміною призначення адміністративного права, що дедалі формується, виходячи з так званої «людиноцентристської ідеології», яка власне і вимагає заміни поняття «управління» категорією «адміністрування». Категорія «публічне адміністрування» є надзвичайно складною за своїм змістом, у зв'язку з чим її набагато легше описати, аніж дати їй визначення. На їх думку, під публічним адмініструванням можна розуміти «зовнішньоорієнтовану діяльність широкого кола суб'єктів (насамперед, публічної адміністрації), пов'язану з реалізацією політичних рішень та впровадженням у життя Конституції та законів України, що має на меті задоволення публічного інтересу [7, с. 41].

Автори навчального посібника за загальною редакцією В. Галунька (2018) доходять висновку, що зовнішньою формою реалізації публічної влади є: для законодавчої влади – законотворчість; для виконавчої влади – публічне адміністрування; для судової влади – правосуддя. На їх думку, до ознак публічного адміністрування як форми реалізації публічної влади слід віднести: «1) воно є зовнішнім виразом реалізації завдань (функцій) виконавчої влади; 2) є адміністративною діяльністю публічної адміністрації; 3) здійснюється з метою задоволення публічного інтересу; 4) має відмежовуватись від законодавчої діяльності, здійсненням правосуддя, політичної діяльності виконавчої влади, діяльності, спрямованої на задоволення приватних інтересів». Під публічним адмініструванням вони розуміють «адміністративну діяльність суб'єктів публічної адміністрації, що є зовнішнім виразом реалізації завдань (функцій) виконавчої влади, що здійснюється з метою задоволення публічного інтересу й негативно відмежовується від законодавчої судової та політичної діяльності» [8, с. 15]. Заслуговує на увагу їх наукова позиція щодо виокремлення таких видів (напрямків) публічного адміністрування, які, по-суті, розкривають його зміст: надання публічною адміністрацією адміністративних послуг і здійснення виконавчо-розпорядчої

(управлінської) діяльності (за змістом); зовнішня та внутрішньоорганізаційна адміністративна діяльність публічної адміністрації (за спрямуванням владного впливу публічної адміністрації); втручальне, сприяльне та забезпечувальне адміністративні провадження (за юридичними наслідки для об´єктів адміністративного впливу) [8, с. 18]. Беручи їх класифікацію видів публічного адміністрування за основу, слід виділити такі види публічного адміністрування:

1) надання публічною адміністрацією адміністративних послуг, у результаті яких найбільш повно реалізується людиноцентристська ідеологія сучасного адміністративного права, коли публічна адміністрація має якнайповніше задовольняти права, свободи та законні інтереси фізичних і юридичних осіб (зокрема, через діяльність центрів надання адміністративних послуг місцевих органів виконавчої влади та суб'єктів місцевого самоврядування, у тому числі надання приватним особам суб'єктами публічної адміністрації послуг, дозволів, пільг, довідок) – публічно-сервісна обслуговуюча складова;

2) здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) діяльності, у процесі якої публічна адміністрація здійснює публічне виконання законодавства на території всієї держави відповідно до чітко прописаної компетенції та видає з цією метою підзаконні нормативно-правові акти на основі законів і з метою їх виконання через деталізацію та уточнення – управлінська складова;

3) діяльність спрямована та створення та перерозподіл повноважень суб'єктів, що здійснюють виконавчо-розпорядчу (управлінську) діяльність та надають публічні послуги – внутрішньоорганізаційна складова. Водночас слід погодитись із позицією Р. Мельника та В. Бевзенка, що «не є публічним адмініструванням діяльність, пов'язана з внутрішньою організацією функціонування (реорганізація підрозділів, переміщення державних службовців, реалізація дисциплінарної відповідальності тощо) органів публічної влади (Верховної Ради України, міністерств, суду, прокуратури, органів місцевого самоврядування тощо); зазначену діяльність можна назвати внутрішньоуправлінською, яка, однак, так само як і публічне адміністрування, регламентується нормами адміністративного права» [7, с. 41];

4) застосування чітко визначеним законом обмежень прав, свобод або законних інтересів приватної особи, а також покладення на неї відповідних обов'язків або обтяжень, визначених законом – втручальне публічне адміністрування;

5) сприяння та забезпеченням нормального існування приватних осіб і спрямовується на вирішення питань, пов'язаних із забезпеченням населення водою, електрикою, газом; наданням інформаційних, освітніх послуг, а також забезпеченням протезуванням, житлом та іншими соціальними пільгами учасників АТО, інвалідів, багатодітних родин тощо – забезпечувальна складова (яку можливо поєднати з функцією з надання адміністративних послуг). Всі ці види публічного адміністрування можуть здійснюватися відокремлено, але частіше сам зміст публічного адміністрування в окремих сферах суспільного життя проявляється у комплексі всіх складових публічного адміністрування.

Все це пояснюється тим, що на сьогодні більшість наукових правових досліджень публічно-правових відносин, які виникають у різних сферах суспільного життя (наприклад, у сфері освіти, культури, транспортній, банківській, митній, податковій та інших сферах) об'єднуються під назвою «публічне адміністрування у сфері…». Не виключенням із цього правила є публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури.

Для того щоб надати систематизоване визначення поняття публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури та розкрити його зміст, далі необхідно з'ясувати поняття дорожньої інфраструктури, що, попри його постійне вживання в засобах масової інформації, є нормативно неврегульованим.

Закон України «Про автомобільні дороги» від 8 вересня 2005 року № 2862-IV [9], визначає правові, економічні, організаційні та соціальні засади забезпечення функціонування автомобільних доріг, їх будівництва, реконструкції, ремонту та утримання в інтересах держави і користувачів автомобільних доріг. Зокрема, ним визначено поняття «автомобільна дорога», «вулиця», «дорожнє покриття», визначено види автомобільних доріг та їх складові, органи управління автомобільними дорогами та їх повноваження, натомість поняття «дорожньої інфраструктури» не наведено.

Нормативними актами у сфері дорожньої інфраструктури Україні є Закони

України «Про транспорт» та «Автомобільний транспорт», що визначають правові, економічні, організаційні та соціальні основи діяльності транспорту (зокрема автомобільного транспорту), визначають поняття та зміст транспортної системи України, органів управління в галузі автомобільного транспорту, види автомобільного транспорту, загальні засади безпеки на автомобільному транспорті, знову ж таки не зазначаючи поняття та об'єкти дорожньої інфраструктури [10]. Натомість дотичний Закон України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж» від 7 лютого 2017 року № 1834-VIII в ст.1 дає визначення інфраструктури об'єкта транспорту як «виробничо-технологічних комплексів і споруд авіаційного, автомобільного, залізничного, морського та річкового, трубопровідного транспорту, міського електротранспорту, що надаються чи можуть надаватися власником інфраструктури об'єкта доступу у користування замовнику на договірних засадах» [11]. Навіть Закон України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» від 18 вересня 1991 року № 1562-XII [12], що визначає правові основи забезпечення фінансування витрат, пов'язаних із будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування та сільських доріг України, не наводить поняття «дорожнього господарства». Лише в енциклопедичних виданнях наводяться поняття «дорожнє господарство – це система автомобільних доріг, інженерних мереж, державних та приватних підприємств і організацій, що їх обслуговують», «транспортна інфраструктура – сукупність об'єктів (підприємств, закладів), які займаються ремонтом, будівництвом та реконструкцією, а також експлуатаційним утриманням доріг, мостів та інших дорожніх шляхів. Транспортна інфраструктура забезпечує наявність рівних та якісних доріг, а також зберігання їх у гарному стані» [13].

У зв'язку з цим назріла необхідність прийняття Закону «Про дорожню інфраструктуру», у якому доцільно визначити об'єкти дорожньої інфраструктури, правові, економічні, організаційні та соціальні засади забезпечення функціонування дорожньої інфраструктури, напрямків її розбудови, реконструкції, ремонту та утримання з визначенням чіткої юрисдикції конкретних органів публічної влади, відповідальних за її утримання та фінансування. Або доповнити Закон України «Про дорожній рух» окремим розділом, який би визначав такі правові засади. Також є нагальна потреба прийняття Постанови КМУ «Про порядок утримання автомобільних доріг та дорожньої інфраструктури України», у якому визначити на основі Закону «Про автомобільні дороги» види (типи) автомобільних доріг та їх інфраструктуру, та визначити юрисдикцію кожного органу публічної влади щодо їх утримання, зокрема юрисдикції: Укравтодору, служб автомобільних доріг (департаментів, управлінь, відділів) місцевих органів влади (АР Крим, обласних, районних та міських державних адміністрацій), органів місцевого самоврядування (обласних, районних, міських, об'єднаних територіальних громад, селищних, сільських радах).

Висновки. Усе вищевикладене надає можливість сформулювати такі висновки щодо наукового розуміння поняття публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні.

Під дорожньою інфраструктурою слід розуміти систему автомобільних доріг, інженерних мереж, державних і приватних підприємств і організацій, що їх обслуговують, об'єктів (підприємств, закладів), що займаються ремонтом, будівництвом та реконструкцією, а також експлуатаційним утриманням доріг, мостів та інших дорожніх шляхів. Це поняття потребує закріплення в Законі «Про дорожню інфраструктуру», що потребує розробки та затвердження, або шляхом доповнення Закон України «Про дорожній рух».

Публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні – це регламентована законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на виконання законів та інших нормативно-правових актів, у тому числі шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг щодо будівництва, ремонту, реконструкції, а також експлуатаційного утриманням доріг та дорожньої інфраструктури.

Ознаки, що зумовлюють необхідність та доцільність регулювання публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні нормами адміністративного права:

1) публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури є правовою та організаційною формою діяльності відповідних суб'єктів владних повноважень (Міністерства інфраструктури, Укравтодору, Укртрансбезпеки, міської ради та ін.), як засобу реалізації їх адміністративно-правового статусу;

2) публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури є адміністративною діяльністю суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюється шляхом надання публічною адміністрацією адміністративних послуг (основний вид діяльності) і здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) та контрольної діяльності (додаткові види діяльності), містить сприяльне публічне адміністрування та забезпечувальне адміністративне провадження, що пов'язане із забезпеченням нормального функціонування дорожньої інфраструктури для забезпечення реалізації соціальних та економічних прав громадян, приватних осіб і забезпечення публічного інтересу держави.

Список використаних джерел

1. Програма Президента України «Велике будівництво». Офіційний веб-сайт Міністерства розвитку громад та територій України. URL : www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/ 2021/01/prezentacziya.pdf.

2. Шатило О. А. Опорний конспект лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів спеціальностей «Менеджмент організацій і адміністрування» та «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»). Житомирський державний технологічний університет. Житомир: Кафедра менеджменту організацій і адміністрування ЖДТУ, 2014.

3. Європеїзація публічного адміністрування в Україні в контексті європейської інтеграції : матеріали наук.-практ. конф. 17 груд. 2009 р., м. Дніпропетровськ ; за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2009. 224 с.

4. Ястремська О. М., Мажник Л. О. Публічне адміністрування : навч. посібник. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. 132 с.

5. Амосов О. Ю., Гавкалова Н. Л. Моделі публічного адміністрування (архетипова парадигма). *Публічне управління: теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління*. Харків : Вид-во «ДокНаукДержУпр». Спеціальний випуск. Червень, 2013. С. 6–13.

6. Detterbeck S. Allgemeines Verwaltungsrecht mit Verwaltungsprozessreccht. 4-te. Auflage. München : Verlag C. H. Beck, 2006.

7. Мельник Р. С., Бевзенко В. М. Загальне адміністративне право : навч. посібник ; за заг. ред. Р. С. Мельника. Київ : Ваіте, 2014. 376 с.

8. Галунько В., Діхтієвський П., Кузьменко О. Адміністративне право України. Повний курс : навч. посібник. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.

9. Про автомобільні дороги : Закон України від 08.09.2005. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 51. Ст. 556.

10. Про автомобільний транспорт : Закон України від 05.04.2001І. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 22. Ст. 105.

11. Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж : Закон України від 07.02.2017. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 11. Ст. 101.

12. Про джерела фінансування дорожнього господарства України : Закон України від 18.09.1991. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. № 47. Ст. 648.

13. Тлумачення понять «дорожнє господарство», «транспортна інфраструктура» в Українській Вікіпедії, заснованій 30 січня 2004 року. URL : https://uk.wikipedia.org/wiki.

Надійшла до редакції 19.11.2021

References

1. Prohrama Prezydenta Ukrayiny «Velyke budivnytstvo» [Program of the President of Ukraine «Large Construction»]. Ofitsiynyy veb-sayt Ministerstva rozvytku hromad ta terytoriy Ukrayiny. URL : www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/ 2021/01/prezentacziya.pdf. [in Ukr.].

2. Shatylo, O. A. (2014). Opornyy konspekt lektsiy z dystsypliny «Publichne administruvannya» (dlya studentiv spetsial'nostey «Menedzhment orhanizatsiy i administruvannya» ta «Menedzhment zovnishn'oekonomichnoyi diyal'nosti») [Reference syllabus of lectures on the subject «Public Administration» (for students majoring in «Management of Organizations and Administration» and «Management of Foreign Economic Activity»)]. Zhytomyrs'kyy derzhavnyy tekhnolohichnyy universytet. Zhytomyr: Kafedra menedzhmentu orhanizatsiy i administruvannya ZHDTU. [in Ukr.].

3. Yevropeyizatsiya publichnoho administruvannya v Ukrayini v konteksti yevropeys'koyi intehratsiyi [Europeanization of public administration in Ukraine in the context of European integration] : materialy nauk.-prakt. konf. 17 hrud. 2009 r., m. Dnipropetrovs'k ; za zah. red. L. L. Prokopenka. Dnipropetrovs'k : DRIDU NADU, 2009. 224 p. [in Ukr.].

4. Yastrems'ka, O. M., Mazhnyk, L. O. (2015). Publichne administruvannya [Public administration] : navch. posibnyk. Kharkiv : KhNEU im. S. Kuznetsya, 132 p. [in Ukr.].

5. Amosov, O. Yu., Havkalova, N. L. (2013). Modeli publichnoho administruvannya (arkhetypova paradyhma) [Models of public administration (archetypal paradigm)]. *Publichne upravlinnya: teoriya ta praktyka : zbirnyk naukovykh prats' Asotsiatsiyi doktoriv nauk z derzhavnoho upravlinnya*. Kharkiv : Vyd-vo «DokNaukDerzhUpr». Spetsial'nyy vypusk. Cherven', pp. 6-13. [in Ukr.].

6. Detterbeck, S. (2006). Allgemeines Verwaltungsrecht mit Verwaltungsprozessreccht [General administrative law with administrative procedural law]. 4-te. Auflage. München : Verlag C. H. Beck. [in Germ.].

7. Mel'nyk, R. S., Bevzenko, V. M. (2014). Zahal'ne administratyvne pravo [General administrative law] : navch. posibnyk ; za zah. red. R. S. Mel'nyka. Kyiv: Vaite, 376 p. [in Ukr.].

8. Halun'ko, V., Dikhtiyevs'kyy, P., Kuz'menko, O. (2018). Administratyvne pravo Ukrayiny. Povnyy kurs [Administrative law of Ukraine. Full course] : navch. posibnyk. Kherson : OLDI-PLYUS, 446 p. [in Ukr.].

9. Pro avtomobil'ni dorohy [On highways] : Zakon Ukrayiny vid 08.09.2005. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. 2005. № 51, art. 556. [in Ukr.].

10. Pro avtomobil'nyy transport [On road transport] : Zakon Ukrayiny vid 05.04.2001. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. 2001. № 22, art. 105. [in Ukr.].

11. Pro dostup do ob'yektiv budivnytstva, transportu, elektroenerhetyky z metoyu rozvytku telekomunikatsiynykh merezh [On access to construction, transport, electricity for the development of telecommunications networks] : Zakon Ukrayiny vid 07.02.2017. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. 2017. № 11, art. 101. [in Ukr.].

12. Pro dzherela finansuvannya dorozhn'oho hospodarstva Ukrayiny [On sources of financing of the road economy of Ukraine] : Zakon Ukrayiny vid 18.09.1991. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. 1991. № 47, art. 648.

13. Tlumachennya ponyat' «dorozhnye hospodarstvo», «transportna infrastruktura» v Ukrayins'kiy Vikipediyi, zasnovaniy 30 sichnya 2004 roku [Interpretation of the concepts of «road management», «transport infrastructure» in the Ukrainian Wikipedia, established on January 30, 2004]. URL : https://uk.wikipedia.org/wiki. [in Ukr.].

ABSTRACT

Viktoriya Parkheta. Concept and content of public administration in the field of road infrastructure. The article clarifies the theoretical and legal scientific positions on the understanding of the concept of «public administration», reveals the essence and content of public administration in the field of road infrastructure.

The study found that: road infrastructure should be understood as a system of roads, utilities, public and private enterprises and organizations that serve them, facilities (enterprises, institutions) engaged in repair, construction and reconstruction, and as well as operational maintenance of roads, bridges and other roads. It is determined that this concept needs to be enshrined in the Law «On Road Infrastructure», which requires development and approval, or by supplementing the Law of Ukraine «On Road Traffic»

It is established that public administration in the field of road infrastructure in Ukraine should be understood as regulated by laws and other regulations of public administration, aimed at implementing laws and other regulations, including through administrative decisions, the provision of statutory administrative services for construction, repair, reconstruction, as well as maintenance of roads and road infrastructure.

The features that determine the necessity and expediency of regulating public administration in the field of road infrastructure in Ukraine by the norms of administrative law, namely:

1) public administration in the field of road infrastructure is a legal and organizational form of activity of the relevant subjects of power (Ministry of Infrastructure, Ukravtodor, Ukrtransbezpeky, city council, etc.), as a means of implementing their administrative and legal status;

2) public administration in the field of road infrastructure is an administrative activity of subjects of public administration, which is carried out by providing public administration of administrative services (main activity) and implementation of executive (administrative) and control activities (additional activities), contains favorable public administration and supporting administrative proceedings related to ensuring the proper functioning of road infrastructure to ensure the realization of social and economic rights of citizens, individuals and the public interest of the state.

Keywords: *public administration, road infrastructure, road infrastructure sphere, public administration in road infrastructure sphere.*